

[Kristine Heltberg.]

blevet taget i Folketinget siden da, dels de mange forværringer i ganske almindelige borgeres forhold, der også er sket siden da. Det er jo bl. a. et af de emner, man kunne tænke sig at få socialministeren til at berøre nærmere, og jeg håber, at dette vil blive diskuteret på rette tid og sted her om nogen tid i forbindelse med en forespørgselsdebat.

Jeg kan ikke sige andet, end at vi må gå ind for dette forsøg på at redde, hvad reddes kan, selv om man kan sige, at ødelæggelsen af Statens Uddannelsesstøtte, af mulighederne for støtte til uddannelsessøgende i det hele taget, også vil gøre sig gældende på det sociale område på en uheldig måde. Jeg synes, det er et beskedent forsøg på at gribe situationen og søge at redde den, og det vil vi naturligvis støtte. Jeg synes bare ikke, det er nok. Jeg synes, der må opstå en forfærdelig masse andre problemer for socialministeren. Jeg synes, det er lovlig optimistisk, at ministeren tager dette ud som et ganske særligt og exceptionelt tilfælde, men som situationen er, er der jo ikke andet at gøre end i overensstemmelse med den socialdemokratiske ordfører blot at håbe, at man kan foretage denne redningsaktion, så hurtigt det kan lade sig gøre. Jeg vil håbe, vi kan foretage adskillige andre redningsaktioner lige så hurtigt.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti mener, at denne ændring af bilstandsloven er rimelig, og at forslaget på mange måder er godt. Man må regne med, at de mennesker, der af sociale grunde søger uddannelsesstøtte, er mennesker, der er handicappede, eller er mennesker, der er ældre og har ansvar over for familie, og som måske tidligere har ofret noget på deres uddannelse. Vi finder derfor, at det er rimeligt, at man kan yde hjælp, efter at de fra Statens Uddannelsesstøtte har fået, hvad de kan få af stipendier.

Vi vil dog gerne have et udvalgsarbejde om det. Vi mener bl. a., at det ville være meget godt at få lidt nøjere at vide om, hvordan socialministeren har tænkt sig at forholdet mellem tilskud og lån skal være, så vi ser altså gerne et udvalgsarbejde.

Hanne Reintoft (DKP):

Som man vil vide fra spørgsmål her i salen, ser vi meget gerne den ændring, der nu

foretages, og vi vil selvfølgelig støtte den og er også villige til at gennemføre den uden udvalgsbehandling.

Ministerens anfører jo meget rigtigt i sin fremsættelse, at uddannelsesstøtten er forringet siden bilstandslovens ikrafttræden. Derfor er der måske grund til at sige til fru Gerda Møller, at den besparelse, der efterlyses, jo er foretaget netop ved sidste finanslofstemning, hvor man skar ned på den uddannelsesstøtte, der var en forudsætning for bilstandslovens vedtagelse, som den kom sidste år.

Jeg vil også meget gerne opfordre socialministeren til, når vi nu får løst dette problem, at det så giver anledning til, at vi får de cirkulærer og den vejledning om hele revalideringsområdet, som der er sådan et kolossalt behov for. Mange kompetente mennesker i kommunerne har klaget over den forvirring, der hersker på hele området. Jeg har selv netop til formiddag været nede på Københavns kommunes aftenskole, hvor der også er en helt absolut forvirring. De bliver i øvrigt ved med at spørge, hvad de, der ikke opfylder 24 timers reglen og ikke kan få uddannelsesstøtte, skal gøre, fordi de ikke er sikre på, de i så fald kan få lån eller tilskud. Det vil jeg meget gerne have et svar på.

Revaliderende er udsat for overordentlig store vanskeligheder for øjeblikket, og derfor er jeg ligesom fru Inge Krogh lidt ked af, at vi ikke får lidt nærmere retningslinjer for, hvornår hjælpen skal ydes som tilskud og hvornår som lån. Jeg er for så vidt ikke uenig med socialministeren, når der argumenteres med, at den, der får en god uddannelse med garanteret beskæftigelse og høj løn, skal have tingene som lån. Jeg kender bare ikke ret mange revaliderende, der er garanteret fuld beskæftigelse og høj løn. Jeg har så rystende mange eksempler på, at folk, selv om de har gennemført en revalideringsuddannelse, har overordentlig svært ved at klare sig i erhvervslivet. Sidst har jeg været udsat for en mand, der har mistet begge ben ved en arbejdsulykke, og selv om han er veluddannet, så nægter man ham job alle vegne, og han er ikke tjent med en stor gæld. Så derfor må vores syn på det selvfølgelig være, at det til folk, der er ramt af et handicap, fortrinsvis skal gives som tilskud.

Jeg er lidt ked af, når dette forslag kom, at